

קטעים משיחת ש"פ עקב תנש"א

- 1 ח. ע"פ הנ"ל מוכן שתוכן החשבון והעבודה דחודש אלול – כפי שמתבטא בר"ת שלו "אני לדודי ודודי לי"
2 – מורכב משלשה ענינים: העבודה ד(א) "אני לדודי", (ב) "ודודי לי", ו(ג) חיבור שניהם יחד, בתיבה אחת
3 ובחודש אחד – אלול:
- 4 "אני לדודי" תוכנו הוא עבודת האדם בכירור התחתון (הגוף) מלמטה למעלה, מן הקל אל הכבד. והגם שזה
5 מביא את האדם להגילוי ד"דודי" רק כפי שהוא מוגבל ע"פ האתערותא דלתתא וגדרי המטה (דה"אני",
6 שלמטה מ"אנכי"), אבל יש בכך המעלה שזה בא ע"י עבודת עצמו וחודר בו בפנימיות.
- 7 "ודודי לי" נפעל ע"י עבודת יהודי מעין זה, בדרך המשכה מלמעלה למטה – ע"י גילוי הנשמה שלו (שהיא
8 "חלק אלוהי ממעל ממש"). שזה אמנם אינו חודר כ"כ בהתחתון (כהעבודה מלמטלמ"ע), כיון שזה בא ע"י
9 גילוי דלמעלה, אבל זה מגיע בדרגא נעלית הרבה יותר בגילוי אלקות ("ודודי") מהגילוי ד"דודי" שב"אני
10 (לדודי)".
- 11 ושלמיות הכל היא כאשר ישנו החיבור דשני הענינים – "אני לדודי" ו"ודודי לי" – יחדיו: שדרגת האלקות
12 ("ודודי") שלמעלה מה"אני" (מציאות האדם למטה), מתגלית בפנימיות בה"אני", בגדרי התחתון. עד שהם
13 נעשים דבר אחד ממש, בלי חילוק ביניהם – ע"י גילוי העצמות (שלמעלה מתחתון ועליון, ומעליון ותחתון)
14 – שמתגלה דוקא בתוך ובה"אני" (יש) דלמטה.
- 15 כמדובר לעיל, ששלמיות הגילוי ד"ודודי לי" (הגילוי דה"חלק אלוהי ממעל ממש"), עד היש האמיתי, עצמותו
16 ית', נפעלת ומתגלה דוקא ע"י ובה"אני" (לדודי)", (העבודה דה) יש הנברא, יש דעולם העשי', שמצ"ע (בתחלת
17 העבודה) הולך הוא בסדר העבודה דמלמטה למעלה (עשי', יצירה, בריאה אצילות), אבל אח"כ – עי"ז שה"אני
18 לדודי" מביא לאחרי את העבודה ד"ודודי לי" (מלמעלמ"ט – אצילות, בריאה, יצירה, עשי'), מתגלה אלקות
19 שלמעלה מהבריאה גם בה"אני", עד שנעשה "ודודי לי", "כל מקום שנאמר לי אינו זו לעולם", שב"לי"
20 דה"אני" (היש הנברא) נעשה יש האמיתי והנצחי (למעלה מגדרי הזמן והמקום דהבריאה, שהם מצ"ע קשורים
21 עם שינויים).
- 22 י. עפ"ז תוכן גם השייכות עם הפרשה דשבת מברכים אלול, פ' עקב:
- 23 בתיבת "עקב" בריש פרשתנו ישנם כמה פירושים. ביניהם – פירושים מן הקצה אל הקצה: רש"י מפרש
24 ש"עקב" פירושו "מצוות קלות שאדם דש בעקביו". פשטי המקרא אחרים מפרשים ש"עקב" פירושו "אחרית
25 וסוף".
- 26 וצריך להבין: מהי השייכות בין שני הפירושים הנ"ל – לכאורה אין הם רק פירושים שונים, אלא פירושים
27 הפכיים לגמרי: ע"פ פרש"י מורה "עקב" על דרגא נמוכה בעבודה, עד התחלת העבודה ("מצוות קלות"),
28 אודות אדם שצריך זהירות שלא יהי' "דש בעקביו" על ה"מצוות קלות"; משא"כ ע"פ הפירוש השני מורה
29 "עקב" על (השכר שבא על) גמר ושלמיות (סוף ואחרית) העבודה ("ד"תשמעון ושמרתם ועשיתם") ? !
- 30 ויש לומר הביאור בזה ע"פ הנ"ל: הגילוי דגמר ושלמיות העבודה ("עקב" בפירושו סוף ואחרית), "ודודי לי",
31 נפעל דוקא ע"י התחלת העבודה בהתחתון ביותר (מצוות קלות), "אני לדודי".

1 ע"ד כפי שהוא בנוגע לכללות חודש אלול – הגם שהוא החודש האחרון בשנה (לאחרי כל העבודה במשך
2 השנה), הרי התחלתו היא באות אל"ף (ר"ת אלול)¹, כיון שע"י התחלת העבודה (כשאוחזים עדיין בהאל"ף)
3 מגיעים לשלימות העבודה.

4 יא. וע"ד שני הפירושים הנ"ל ב"עקב" ישנם גם שני פירושים ב"עקב" בפירושו עקבתא דמשיחא : (א) מלשון
5 עקביים, הדרגא הנמוכה ביותר. כשם שעקב הרגל הוא החלק הכי תחתון בגוף האדם, עד"ז דרא דעקבתא
6 דמשיחא הוא הדור הכי תחתון במשך כל הדורות, כאשר שורר בעולם חושך כפול ומכופל. וכמבואר
7 בחז"ל הסימנים הבלתי רצויים על החושך דעקבתא דמשיחא (כ"בעקבות משיחא חוצפא יסגא" וכיו"ב). (ב)
8 מלשון סוף ואחרית, דקאי על סוף ואחרית הגלות והימים, תיכף ומיד, מיד ממש לפני ביאת המשיח², כי כבר
9 "כלו כל הקיצין" ועומדים מוכנים לגאולה.

10 ובפרט בדורנו זה ובזמננו זה, כמדובר כמ"פ, שכ"ק מו"ח אדמו"ר העיד והודיע, שכבר סיימו את כל הענינים,
11 וסיימו גם "לצחצח הכפתורים", והדבר היחידי שנשאר הוא – התנועה אחת של הקב"ה שיוציא את בני ישראל
12 מהגלות ויביאם אל ארץ הקודש... ולכן מבקשים וצועקים בנ"י עוה"פ ועוה"פ – ועכשיו עוד יותר בתוקף
13 מפעם – "עד מתי"? ...!

14 והחיבור דשני הפירושים הוא, שדוקא מצד זה שעקבתא דמשיחא הוא התחתון ביותר בבחי' עקביים (וצריך
15 לעלות מזה מלמטה למעלה), מתגלית השלימות דביאת המשיח בגאולה האמיתית והשלימה (מלמעלה
16 למטה).

17 ועד שנעשה חיבור שני הענינים יחד (שבתחתון ביותר של הגלות נעשית גאולה – "גולה" בתוס' אל"ף) –
18 בבית המקדש השלישי, שהוא ג"כ בית המקדש המשולש (ע"ד חוט המשולש), הכולל גם את בית ראשון
19 (שהי' בבחי' מלמעלה למטה) ובית שני (בבחי' מלמעלה למטה), ובית נצחי, בגאולה הנצחית שאין אחרי'
20 גלות, כשיהי' שלימות הגילוי דעצמותו ית' בתחתונים, ושלימות החיבור ד"אני לדודי ודודי לי", "כל מקום
21 שנאמר לי אינו זז לעולם".

22 יב. ומזה ישנו גם לימוד בנוגע לחשבון צדק דחודש אלול – שצריך להיות במיוחד בנוגע להמצב ד"עקב",
23 עקבתא דמשיחא :

24 ליהודי יש כח לעורר את עצמו ולעורר יהודים אחרים, ובעיקר לעורר כביכול את הקב"ה – ש"בואו ונחשוב
25 חשבוננו של עולם": לפי כל החשבונות (שהקב"ה הראה בתורתו ובהניסים שהוא עושה בעולם) הי' צריך
26 הקב"ה כבר מזמן להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו (כנ"ל), ובפרט בשנה זו, שלפי כל
27 החשבונות והסימנים היא ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו" (כמדובר כמ"פ בחדשים האחרונים) . .

28 מקבל יהודי (במקום וזמן זה) את הכחות הגדולים ביותר ויש לו גם את הזכות והאחריות הגדולה ביותר לבקש
29 ולצעוק להקב"ה: "עד מתי"? ...!

30 * * *

31 יג. כיון שכבר סיימו את כל הענינים ד"מעשינו ועבודתינו", ובמילא צועקים ותובעים "עד מתי" (כמדובר
32 לעיל) – נשאלת מיד השאלה המרעישה: כיון שכבר נפעלו כל הענינים – כיצד יתכן, שמשיח צדקנו עדיין לא
33 בא...? ...!

¹ הכוונה למ"ש לעיל אות ב' שא' הוא התחלתה וגם הראש והיסוד.

² ובהערה 104, ז"ל:

בפרט לפי הפירוש ש"עקבתא דמשיחא" קאי על העקב של משיח, ובלשון חז"ל: "צפה לרגליו של משיח" (יל"ש עמוס בסופו (רמז תקמט)),
שנהגה משיח בא וכבר שומעים פעמיו של משיח (כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר).

- 1 יד. ואולי יש לומר: ידועה אגרת הבעש"ט בה הוא מוסר את המענה של מלך המשיח על השאלה (דהבעש"ט)
 2 "אימתי אתי מר" – "לכשיפוצו מעינותיך חוצה". דהיינו, שביאת המשיח תלוי בהפצת המעינות חוצה,
 3 שמעינותיך תורת החסידות יופצו ויגיעו עד ב"חוצה" – בפרטים והענינים הכי חיצוניים ורחוקים דהבריאה.
 4 וכיון שלאחרי ריבוי הפעולות דרבותינו נשיאינו עד עתה בהפצת המעינות חוצה, ובריבוי הכי גדול, עד בכל
 5 חוגי ישראל (כדלקמן) משיח עדיין לא בא – מסתבר אולי לומר, שישנו עוד סוג יהודים שאליהם הפצת
 6 המעינות לא הגיעה, כדלקמן.
- 7 הרי לא צריכים להאריך עד כמה פעלו רבותינו נשיאינו במשך הדורות בהפצת המעינות חוצה – כיון שכל
 8 אחד יכול לראות זאת,
- 9 החל מגילוי תורת החסידות ע"י הבעש"ט, ואח"כ – ההוספה שנתוספה בזה מדור לדור ע"י רבותינו נשיאינו,
 10 עד לדורנו זה, שבו העבודה דהפצת המעינות חוצה נתרחבה – ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ובפרט
 11 אחרי בואו לחצי כדור התחתון) – באופן נעלה יותר לגבי כפי שהי' לפני"ז:
- 12 נוסף על כל הביאורים וההסברים וכו' בפנימיות התורה שנתוספו בדורנו זה (מיוסד על הכללים דפנימיות
 13 התורה שניתנו לפני זה), נעשתה הפצת המעינות חוצה באופן – שמקיף וחודר את חוגי היהדות הרחבים
 14 ביותר בכל מקום, יהודים מכל סוגי שכבות החיים; והפצה בכל קצוי תבל, בכל חלקי וקצות העולם. כולל
 15 ובמיוחד – ע"י התרגום של ענינים בחסידות ללשונות דאומות העולם, המאפשר את הגישה אליהם לכל אחד;
 16 וע"י כל הנ"ל – הגיעו מעיינות תורת החסידות לכל סוג (עכ"פ) מבנ"י ב"חוצה", עד גם ב"חוצה" שאין חוצה
 17 הימנו, באופן שכאו"א מישראל – באיזה מקום ודרגה שהוא רק לא יהי' – יש לו (עכ"פ) הכח והיכולת (אפילו
 18 אם לעת-עתה עדיין אין לו כל שייכות גלוי' לזה) להשתייך ולהתקשר למעינות החסידות בחייו.
- 19 וכיון שלאחרי כל זה, כל ריבוי הפעולות בהפצת המעינות חוצה עד עתה, ובריבוי הכי גדול, משיח עדיין לא
 20 בא – אולי יש מקום לומר (לכאורה)³, שעדיין נותר סוג ותחום מסויים ב"חוצה" שאליהם המעינות עדיין לא
 21 הגיעו עד עתה. ואולי זוהי המניעה האחרונה ל"אתי מר" (שבא כתוצאה מהפצת המעינות חוצה).
- 22 טו. ועלתה בדעתי סברא – שישנו סוג שלם דאותיות הכתב – שאליה עדיין לא הגיעו מעיינות תורת החסידות
 23 (ע"פ הידיעות שהגיעו לכאן):
- 24 עבור אנשים – ל"ע – שאין ביכולתם לראות ר"ל (בהיותם "סגי-נהור"), המציאו כתב מיוחד, שנקרא (בלשון
 25 המדינה) "בריי-ל", שבו אותיות הכתב בולטות, כך שגם אדם שהוא סגי נהור ר"ל, יכול למשש ולהרגיש
 26 באצבעותיו את האותיות, ועי"ז לדעת מה כתוב שם.
- 27 ומוכן מאליו, שזהו מעמד ומצב גמור ד"חוצה", ויתירה מזה – "חוצה" שאין חוצה הימנו, כמוכן מזה גופא
 28 – שלאחר כל ההשתדלויות ופעולות בהפצת המעינות חוצה, שעל ידם הגיעו בכל מקום (כנ"ל סי"ד), לא
 29 הגיעו (עד עתה) ב"מקום" זה.
- 30 טז. ועכשיו נתוסף חידוש, שבימים האחרונים הודפס ספר התניא ב"בריי-ל" – ועי"ז נפעל חידוש בהפצת
 31 המעינות, שזה הגיע גם לסוג חדש ד"חוצה" (עבור "סגי-נהור")!
- 32 והגם שתניא זה לא הגיע לע"ע לכל בנ"י השייכים לזה – הרי עצם הענין שישנה בעולם מציאות של ספר תניא
 33 ב"בריי-ל" – זה גופא מביא את ה"מעיינ" דחסידות גם בסוג זה ד"חוצה"; ונותן את האפשרות שלמעיינות

³ להעיר מעד"ז בשיחת ש"פ ויגש תשמ"ז אות ט', סה"ש ע' 226:

ואולי הסיבה להמשך הגלות עוד רגע אחד, היא – מפני ש"הקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים" ("ועמך כולם צדיקים"), שיתפללו ויבקשו וידרשו ויתבעו מהקב"ה על אריכות הגלות, "עד מתי" . . . וידרשו ויתבעו שתבוא הגאולה תיכף ומי, "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח . . . כי לישועתך קוינו כל היום", ובשבתות וימים טובים – "ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים", וכיו"ב, ואז, מיד הוא בא!!

1 החסידות תהי' גישה גם לאותם יהודים הנמצאים ר"ל במעמד ומצב זה, שבחייהם תהי' להם שייכות לתורת
2 החסידות.

3 ובפרט – שתניא זה כבר הגיע לבית זה, בית הכנסת, בית המדרש, ובית מעשים טובים שנמצא בד' אמות דכ"ק
4 מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בעשר שנים האחרונות שלו בעלמא דין (ד"קדושה לא זזה ממקומה") – המקור
5 להפצת המעינות חוצה בכל קצוי תבל. וזכינו להמשיך את עבודתו בביהכ"נ וביהמ"ד ובית מעש"ט זה (גם
6 ע"י עריכת התוועדויות חסידיות וכיו"ב במקום), כולל ובמיוחד – העבודה דהפצת המעינות חוצה, ובהוספה
7 באופן דמעלין בקודש.

8 יז. הנקודה העיקרית בכל האמור לעיל – הרי היא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש.
9 במילא – בין אם להאמור לעיל ישנה שייכות לזה, בין אם לאו – הרי עכשיו (לאחרי שכבר פעלו גם ענין זה
10 בהפצת המעינות חוצה) דבר ברור, שתיכף ומיד ממש⁴ צריכה כבר לבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י
11 משיח צדקנו!

12 ואז תהי' גם שלימות הרפואה דכל בני", גם דיהודים אלו – כמארוז"ל "לעתיד לבוא העורים מתרפאים
13 שנאמר אז תפקחנה עיני עורים". ויתירה מזה – "כשיבוא (הקב"ה) לרפאות העולם אינו מרפא תחילה אלא
14 העוורים", באופן שהם נעשים "סגי-נהור" למעליותא, יש להם ריבוי אור בפשטות (באופן שאין זה ממעט
15 ח"ו מכח הראי' הגשמי), ובמילא יש באפשרותם לקרוא וללמוד תורה גם מאותיות הכתב הרגילות – כאחד
16 העם.

17 ולהעיר, שאז (בזמן הגאולה) לא יצטרכו גם לאותיות הכתב – כיון שכל בני"י ישמעו תורה מעצמות ומהות,
18 כמ"ש "תורה חדשה מאתי תצא", ע"י ה"תלמיד ותיק" האמיתי – משיח צדקנו, ש"ילמד כל העם" את ה"תורה
19 חדשה" מעצומ"ה בתוספת ביאור והסברה וכו', ולימוד בבחינת ראי' דוקא, באופן שלא יצטרכו לאותיות
20 הכתב, וכמובן בפשטות גם ממש"כ⁵ "ולא ילמדו עוד איש את רעהו כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם".

21 – ויהי רצון, שתיכף ומיד עוד ברגע זה – שיהי' הרגע קודם הגאולה⁶ – ע"י הלימוד בספר התניא הנ"ל ע"י
22 הזקוקים לזה עתה – ירפא אותם הקב"ה מזה תומ"י, שיהיו מיד "סגי-נהור" למעליותא כנ"ל, ויקראו וילמדו
23 תורה, עד לתכלית השלימות בלימוד התורה בגאולה האמיתית והשלימה, "תורה חדשה מאתי תצא", כנ"ל.

24 ועוד והוא העיקר – גאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו תיכף ומיד ממש.

⁴ הסגנון ד"עכשיו דבר ברור, שתיכף ומיד ממש כו" הוא ע"ד סגנון הנבואה דשיחת ש"פ שופטים, וכ"ה בשיחה דש"פ ראה (וכ"ה בשיחה דש"פ ויגש תשמ"ז שלעיל, ובשיחה דכ"ח ניסן "אילו היו מתכוונים ומבקשים וצועקים באמת, בודאי ובודאי שמישיח כבר הי' בא!").

והוא לכאורה תשובה על דרישה הקודמת של בוא נחשוב חשבוננו של עולם.

⁵ הוא לכאורה דלא כהפירוש בהדרן על הרמב"ם תשמ"ט אות ט"ז (ובשוה"ג שם להע' 67 (וכ"ה בלקו"ש חכ"ח ע' 12), וז"ל: ומ"ש ש"לא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו גו' כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם" – ה"ז בנוגע לגילוי ד"אוהי" ממש, משא"כ בנוגע לידיעה והשגה בתורה, כולל גם ידיעת אלקות (המאור שבתורה). ע"כ.

⁶ ע"י סדר הדברים בסוף הקטעים דשיחת ש"פ תזו"מ.